

Úvodníček

Pomalu, ale jistě přichází Vánoce. Na poslední chvíli se shánějí ještě dárky, kupuje se stromeček a celkově doma panuje drobný chaos. Maminky jsou nervózní, že nestačí napěct tolik cukroví, co loni, tatínkové ořezávají stromeček, aby se vešel do stojánu a nebyl křivý. Ale přes tohle všechno se přenesete a pak nastane klid u krásně vyzdobeného stromečku se spoustou dárků pod ním. Přeji vám, aby i u

vás klid opravdu nastal, dárků bylo opravdu hodně a pod stromečkem jste našli opravdu vše, co si přejete.

A odtrhneme se od vánoční atmosféry. Součástí tohoto Týpka je přihlášky na jarní tábor. Tak ji vyplňte a co nejrychleji odevzdejte na klubovnu.

17.12. od 19:00 proběhne schůzka rodičů na naší klubovně, budou zde informace k jarnímu táboru a prohlížení fotek a videí z loňského roku.

Rybíčky rybíčky....

I rybář se objevil.

Tak to bylo no. Co? No výlet přecí. Byla sobota. Tak akorát sychravá a mokrá na to, abysme se mohli dostavit na rybí sněm pořádaný Zlatou rybkou III. Začalo to tak, že se na Masarykově nádraží sešlo hejno ryb a rybíček nejrůznější velikosti, vzezření a zvyků. Kolemjdoucím se mohlo zdát, že je to jen skupinka dětí a vedoucích, kteří pravděpodobně někam vyrazí vlakem. Po

nástupu do vagónu se však této matoucí okolnosti musela udělat přítrž, a proto každý účastník cesty na rybí sněm dostal od medúzy svou vizitku - aby všichni viděli, co je zač. Najednou už každý nezasvěcený cestující mohl vidět, že má co dočinění s rejnokem, sardinkou, lososem, mořským dássem a dalšími druhy ryb jako perutýn, ježík, čichavec... jestli někdo náhodou neví, jak vypadá gurana, Pucek vám to ráda řekne. Nesmíme také zapomenout, že

ryby nemají ruce a nohy, proto se může říkat pouze horní a dolní ploutev.... jako správné ryby. Tak cesta ubíhala, a najednou je tu cedule hlásající: Kostomlaty. Vystupováááát! Výprava pokračuje směr Mydlovarský luh. Bude to dlouhá cesta přes oceán, může se stát

spoustu nečekaných událostí. Je tu také pár nepříjemností, které očekávat lze, a tak je lepší se na ně připravit a domluvit si strategii. V moři jsou například žraloci. Co taková ryba udělá, aby nebyla hlavním chodem? Každá na to jde jinak... malé rybičky se shluknou a dělají ze sebe velkou rybu, pro některé ryby je lepší se schovat, pláty s mořským časem a dalšími prostě splýnou s okolím. Piloun a mečoun žraloka zastraší pilou nebo mečem. Naštěstí každý ví, co má dělat. Žralok se totiž objevil záhy a nakonec to odneslo jen pár malých rybiček, které se bohužel ještě nestačily sehrát. Pak je tu však něco, čeho se bojí i žralok – tedy spíše někdo.... ano ano rybáři, ti nedají pokoj. Tady je jen jediná pomoc, co nejrychleji odplout, aby nikoho nechytili. Nu, a tak to šlo celou cestu až k Zlaté rybce.... Plné ploutve práce s rybáři, žraloky... a k tomu ještě problém najít v hlubokomořských pustinách něco k snědku. Ještěže tu jsou ty hlubokomořské vývěry, kde se sem tam

nějaký ten červ, škeble, nebo tak něco povaluje. I o oběd je nakonec postaráno. S plnými bříšky další putování ubíhá dobré, i počasí nám přeje. Každý se mohl cítit skutečně jako ryba ve vodě. Voda byla dole, padala i seshora, a to v nejrůznějších skupenstvích. Jednomu by se dokonce mohlo zdát, že má v botách Severní ledový oceán. I přesto jsme se dostali na místo, kde Zlatá rybka sídlí. Palác to byl spíše rozpadlý, ale důležité je, že tu byla Zlatá rybka. Ještě se seřadit podle abecedy, aby to měla jednodušší..." Vážení, hrozí nám, že lidé objeví toto sídlo. V některých oblastech se už objevili potápěči. Je tu jediná možnost a to, jak se rozhodla naše rada, dát jim jinou příležitost ke zkoumání.

Nedaleko odsud jsou perlodinky, jsou velmi vzácné a lidé je neznají. Moc byste mi pomohli tím, že jich pár dopravíte na místo, kde už potápěči začali zkoumat a pokud budeme mít štěstí, zaměří se na ně a sem nepřijdou." Tak – nečekaný úkol ještě obnáší přesvědčit pár perlodek, že se chtejí přestěhovat a být objeveny potápěči. S perlodinkami je potřeba přemístit kousek jejich přirozeného prostředí. O zábavu bylo postarano .... Která ryba se ještě nesetkala s těmi legračními stvořeními se šnorchly a brýlemi měla možnost je spatřit... občas se totiž přihodilo, že nic netušíci ryb se přímo před očima objevily modré nebo zelené brýle. V tom případě je lepší jejich vlastníka odehnat. Ha, tady se potoulá nějaká tlupa potápěčů, to je to pravé místo. Snad plán Zlaté ryby vyjde. Úkol splněn, nyní je čas se pomalu vrátit. Počasí nám stále přeje a někomu už se možná v botách začaly vytvářet ledové kry. Máme štěstí, je tu občerstvovna U žíznivé ryby a čajík

každému jen prospěje. Na toto místo nám také delfín doručil zprávu, kterou zachytily z průzkumné lodi, jenž nebezpečně brázdila okolí. Je to v Morseovce, ale všechny rybky si s ní poradily. Pak se stačilo jen radovat, že nebezpečí je opravdu zažehnáno. Co tam bylo psáno?

Asi toto: „Objevili jsme nový druh perlorodek! Výzkum minimálně na 20 let, pokračovat v původním plánu nebudeme.“ Teď už opravdu jen dojít na nádraží. Pro zahřátí tentokrát poslouží hutututu. Zlatá ryba také neskrývala svou vděčnost a rybky dostaly svou odměnu. Tak je to tu, hutututu, přijel vlak, zastavil, odjel. A ten správný proud všechny zanesl zpátky domů...

pamětnice Želva Hudla

Malý výlet do Kácova

Víte, jak obsadit nějaký ostrov? Ne? Tak pozorně poslouchejte, protože teď

vám povím, jak jsme to udělali my.

Celé akci předcházela dlouhá příprava, ale skutečný začátek byl v pátek. To jsme se sešli před klubovnou. A potom na nádraží. Péča, která tam již čekala, s námi nejela, ale byla tak hodná, že nás na nástupišti deset minut vyprovázela.

Cesta byla dlouhá, takže byl aspoň čas

zahrát si nějaké veselé hry. Zejména hra „spolupráce a podrazy“ se stala jasným hitem. Na kákovském nádraží už na nás čekal místní Bužu, neb se dopravil vlastním povozem. Přesun do školy, najít se a dobrou noc.

Sobota začala, jak to tak bývá, rázem. A lahodnou snídaní. Samozřejmě, pak jsme se vydali do blízkého okolí na průzkum. Cesta nás vedla k pokladu u řeky a pak drsným kopcem vzhůru. A protože kolem bylo spousta sněhu, tak co s ním? Ano, občas trochu toho koulování. Vítěz jasný nebyl, všichni dostali co proto.

I další věci se dají dělat se sněhem: třeba chodbičky. To si takhle vyšlapete bludiště a v něm pak hrájet na babu. Veselé. Anebo si můžete stavít co nejvyšší sněhové stavby, a pak si je shazovat. A

když dojde sníh, můžete třeba hádat, jakou barvu bude mít auto, které první pojede kolem. Pokud tedy nějaké pojede.

Potom, co všechno tohle vyzkoušíte, už asi budete, stejně jako my, ve vesničce zvané Polipsy (Pozor na výslovnost, ať se vyhnete trapným situacím!). Tam se nachází, mimo jiné, také zastávka, kde jsme zbaštili obídek. Ale neúprosný čas, mráz a šéf Bužu nás hnal dál.

Dolů k řece. Cestou týmy vymýslí krátké příběhy obsahující slova: Mlha, koleno, citron, led a ještě něco. Vzpomenete si? Já ne. Ale rozhodně si pamatuji, že příběhy byly velice, ale opravdu velice veselé.

Na závěr malá prohlídka Kácova a

místního zámku a šupky do školy. Tam několik her, malý detektivní příběh (vrah byl stejně zahradník!) a večeře. A pak, samotné obsazování ostrova. Za pomocí spousty lodiček a parníčků (kdo se chce naučit skládat lodičky, ptejte se u mistra skládače Jakea). Bacha na draky. Vítězové vskutku obsadili většinu ostrova, tým druhý také něco urval. A pak zase: vyčistit zuby a spát. Dobrou.

Neděle ráno, hurá hurá. Program dne: snídaně. Procházka Kácovem a blízkým okolím, další koulovačka po cestě – ty na cestě proti těm mimo cestu. Plus dezertéři. Procházka ale jen krátká, pak zpět do školy. Tam stačí poklidit, naprat do sebe oběd a pomalu školu opouštíme. Cesta na

vlak vede, jak jinak, přes cukrárnu. Na nádraží opět setřeseme Buža a sami se dokodrcáme do Prahy. Juch. To je všechno. Takže kdybyste zase někdy chtěli na výletě do Kácova obsadit ostrov, tak už víte, jak na to.

Vigo

Všudybud Všežvěd

Tentokrát o jménech vesnic a míst na kterých jsem byli na výletech. Nu, na jednom výletě jsme byli v Kácově a jistě si vzpomínáte, kdo jste tam byli, na velmi zvláštní název jedné vesničky. Ano, byli to Polipsy. Jistě byste, tak jako já, chtěli vědět, jakže se takový název dostane na mapy. Tak tady je vysvětlení. Polipsy najdete 3 km na severozápad od Kácova - pro ty co si to chtějí ověřit, že to tak opravdu je. Podle Ottova slovníku naučného se obec správně jmenuje nebo jmenovala Pobipsy, což je trochu morbidní název (co, Péčo?). jestli jich pobíjeli tolík, až se to dostalo do názvů tak to tedy

muselo být... Uprostřed návsi se nachází dřevěná zvonice. Je to mohutná stavba, ale bohužel zde zůstal jenom jeden malý zvon. Byl zde podle všeho jeden velký zvon a ještě jeden menší. Po válečné rekvizici však přežil jenom ten malý. Tak co, chtěli byste tam bydlet dříve nebo nyní? Nebo vůbec? V téhle vsi jsou také na

prodej u místních realitních kanceláří asi tři domy(z celkových asi dvaceti). Ačkoli ony ty Hrdlořezy, Dejvice a Černý vůl, taky nic moc... ale to už vědí všichni. My naopak o Polipsech víc nevíme.

A ještě něco málo k druhému výletu: název lokality Mydlovarský luh je taktéž zvláštní. Odkazuje k vesnici Mydlovary, poblíž které je hrad Mydlovar neboli Kostomlat. A teď už je celkem jednoduché odkud se vzal název: vařilo se tu mýdlo tak, že se rozmlátily kosti a ze vzniklé moučky se uvařil louh- a následně se z něj dělalo mýdlo. Jak jednoduché, že? A pravdivé!

Tak to by bylo, dnes o trochu kratší... tak zase příště.

Anežka

Co se děje na kolejích

Kolejím zdar. Tak předminule jsem hovořil o Škodovkách, v nějakém Týpku asi rok zpět jsem se zmínil o rekonstruovaných tříčlánkových tramvají s nízkopodlažním středním článkem (kterých v Praze přibývá) a přeci jen tu máme v Praze ještě jednu novotku o které pohovořím dnes.

Je jím opět

rekonstruovaná tramvaj s výrobním označením T3R.PLF. Zvenku ji poznáte podle stříbrno-vínového nátěru. Na čele vozu není barva klasicky rozdělena vodorovně-dole červená a nahoře krémová, ale linie předělu těchto barev se mezi předními světlomety ohýbá dolů ke spřáhlům a vytváří dojem šípu (viz. obrázek).

Tyto vozy (zatím jsou v Praze 4 kusy) jsou

tzv. "papírovými" rekonstrukcemi, což znamená, že starý vůz ze kterého má být tento nový vyroben, není přistaven k rekonstrukci, ale bývá sešrotován a na jeho "techničák" je vyroben a provozován vůz zcela nový. Tímto způsobem byla a je repasována i většina těch "pískacích" tramvají (=vypadají jako staré, ale při rozjezdech a brzdění pískají a mají takové ty zelené digitální transparenty s názvem cílové zastávky (označení T3R.P a PV)). Ale vrátme se k naší "waně". Tak se totiž v šotoušských kruzích těmto tramvajím říká. Vana asi proto, že je uprostřed nízká a dvojitě W je rozlišovacím prvkem od zařízení jež míváme v koupelnách. Jsou montovány od prvního šroubku v Krnovských opravnách a strojírnách a myslím že zde v Praze v ústředních dílnách jsou pak ještě lakovány a nevylučuji ani nějaké finální konstrukční práce. Jejich karoserie je opět velmi podobná těm starým, ale je o 1 metr delší (z důvodu větší plochy nízkopodlažní části) a celá její spodní část včetně čelních partií a okolo podvozků je zakryta odnímatelnými plechy, z důvodu aerodynamiky, estetiky a nižší hlučnosti. Elektrická výzbroj je v nízkopodlažní části umístěna na střeše a znatelným efektem nové výzbroje je to že nepískají, ale jen potichu šustí. Dveře jsou na čudlíky, sedačky jsou plyšové a na podlaze je jako všude protiskluzová krytina Altro (to je doufám všem jasný ☺). Jak jsem

již říkal, jsou v Praze zatím 4 kusy ale je jich slibováno mnohem více. Zatím se však nepočítá s jejím nasazením ve dvojicích, takže je lze potkat jen na 1 vozových linkách (nyní cca linky 15, 2 a o víkendu 25 a 8). Je to logické protože jich je málo a vozíčkáři na skupinové výlety zase tolik nejezdí a při řazení do dvojic by se

zbytečně spotřebovaly. Až jich bude více a bude možné je řadit do dvojic, pak se počítá se zdvojováním s vozy T3R.P a PV ("pískací"-viz. výše) přičemž tento nízkopodlažní vůz bude vpředu, aby tramvaják nemusel běhat vysouvat plošinu až k zadnímu vozu. No myslím, že "vozejčky" jsou to celkem povedené a nízkopodlažní vozy pro maminky s kočárky Praha celkem potřebuje. Tak doufejme že jich brzy přibude.

Jo a ještě jsem při svých cestách vlakem zaslechl poznámku jednoho ČVUŤáka z Turnova, který patrně jezdí ze Strahovských kolejí do Dejvic přeplněnou autobusovou linkou 143. Na dotaz jeho kamaráda, jestli jezdí načpaným autobusem sice přikývl, ale pak dodal: Když se do 143 vejde N lidí, tak proč by se tam nevešlo i N+1 lidí..."

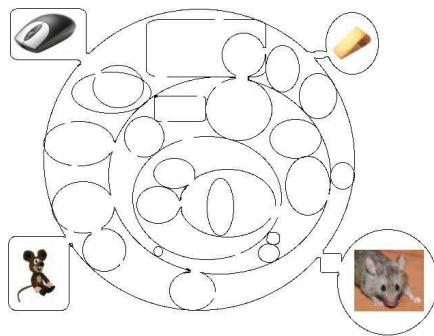
Tak Wanám zdar.

Ikarus

Luštěnky

Je to tady, hádejte co? No přeci luštěnky. Někoho by mohlo napadnout, že bych mluvila o Vánocích, ale ty radší vynechám. Důvod je prostý, připomene Vám je každý, takže luštěnky můžete pojmost jako odpočinek.

Jako první tu mám dnes výtiku pro Vás všechny. Jak jste si jistě všimli, neproběhlo žádné slosování odpovědí. Proč? Jednoduché vysvětlení: protože nebyla ani jedna. A co se stalo s odměnou? Jednoduchá odpověď: byla výborná. Příště si třeba dáte taky.

No dost již rozluštěných záhad a jdeme na dnešní luštění. První je tu bludiště, je trošku netradiční a úkol je asi jasný, která myš dojde k sýru??? A to je taky soutěžní otázka, na Vaše odpovědi čeká bednička B.

Další je tu pátrací hádanka, nebo spíš otázka. Jak se jmenuje vrch, na němž se nachází vysílač, nejbližší táborečkště? Chce to trochu hledání v mapách nebo stačí dobrá paměť, to pro účastníky tábora. Malá nápočeda pro ty, co nebyli na tábore. Jezdíme k Lesné u Pacova. Další nápočedu jistě najdete v předešlých Týpkách nebo na webových stránkách. Toto je druhá soutěžní hádanka a bednička B je hladová.

A jako poslední tu máme také soutěžní hádanku a tady poruším úvodní poznámku, že se vyhnu Vánocům, přemohla mne snaha naplnit bedničku B. Můj úkol je napsat co nejvíce osob, které reprezentují Vánoce, a zemi, ve které působí. Jako příklad uvedu Ježíška, který naděluje dárky u nás.

Pozor, je tu div nevidaný, máme tři soutěžní otázky, a tedy i tři výhry. Měla bych osobní prosbu: Vhazujte odpovědi do bedničky B, nebo se budu muset přejít odměnami! Uzávěrka odpovědí je 21.12.2007, kdo nezvládne vložit odpověď do bedničky B, má ještě šanci ji poslat na můj e-mail zuzkab@seznam.cz.

Nu a již Vám děkuji a přeji krásné svátky, sejdeme se v roce 2008.

(Ovce)

Foto měsíce

Pokud jste pravidelnými čtenáři této rubriky, zajisté vás napadlo, že již dlouho

nebyla řeč o žádných mimozemských aktivitách, jinými slovy že jsme se drželi až moc při zemi. Máte pravdu, ale nebojte se, jako nadšeného fanouška všech ufounů to jako prvního napadlo samozřejmě mě a proto jsem se s tím rozhodl něco udělat. A nebylo třeba chodit daleko. Zrovna minulý týden se k nám do redakce z důvěrných kruhů donesla zpráva o jedné velmi zajímavé výpravě. Tato výprava, složená z odborníků z různých oborů, se vydala na přísně utajené místo (které ovšem jako obvykle nebylo

dost utajené na to, aby se tam nedostal náš fotograf), nazývané místními tajemným názvem, při jehož samotném vyslovení běhá mráz po zádech...ale tento název není zas tak důležitý. Co ale je důležité, je poslání této výpravy. Jejím cílem tedy bylo vyzkoumat, zda na zmíněném místě nedochází k mimozemským aktivitám. Co si pod tím představí? Nemusí jít zrovna o létající talíře nebo zelené ufony s blíkajícími tykadýlky, ale třeba o takové nevšední úkazy, jakými jsou kruhy v obilí. No dobrá, obilí se v zimě hledá poměrně těžko, a tak byl nakonec vědecký cíl omezen na jediné: vypárat, zda se na místě neobjevují kruhy ve sněhu. A představte si to – po půlhodině chození na zkoumaném místě se kruhy vskutku objevily! (viz. foto) Neuvěřitelné! (taktéž viz. foto) Zlí jazykové sice tvrdí, že by to mohlo mít nějakou souvislost se samotným chozením, ale raději si poslechněme, co k tomu řekl vedoucí výpravy (na fotce v růžové bundě a stříbrné šále): „Výsledky

průzkumu jsou krajně znepokojivé. Nicméně to dost možná vůbec nic neznamená.“

Marcel

Odborky – Topograf

A opět tu máme rubriku, ve které se dovíme tentokrát něco o topografově. Je možná trošku náročnější než předchozí odborky, ale určitě to taky zvládnete. Na plachtě najdete topografické značky, podle kterých se lze orientovat v mapě. Ty je samozřejmě dobré si zapamatovat. Pak jsou tam další figly, jako zvládnout buzolu a zorientovat mapu. Podrobnosti najdete na přiloženém plachtě.

I turistické značení má svou historii. Nejdříve se značily lovecké cesty a cesty k obydli. Značilo se například větvíčkami, zázezy do stromů nebo vrypy do skal přes hromady kamenů, patníky, kůly, směrovky a jinými znaky a značkami. Počátek turistických značek v pravém smyslu navazuje na vznik turistiky jako záliby v 19. století. Naše první značená trasa pochází z 11.5. roku 1889 a vedla ze Štěchovic ke Svatojánským proudům. Nyní je to jako naučná stezka, která začíná ve Štěchovicích a končí v Nových Třebenicích. Měří 7 km a je určena pouze pro pěší.

Území Čech má jednu z nejdokonalejších a nejhustších sítí turistického značení pro pěší turistiku. V ČSSR v roce 1980 bylo vyznačeno 46 400 km, z toho v ČSR 34 500 km a v SSR 11 900 km. V roce 2002 bylo v Čechách vyznačeno 38 500 km pěších tras a 1 240 km lyžařských tras.

V sobotu 15. června byl slavnostně připojen první český úsek takzvané Svatojakubské cesty. Je to poutní cesta k hrobu sv. Jakuba nalezenému ve španělském městě Santiago de Compostela. I když je to jen jedna cesta, existuje několik historických tras. Pod mezinárodním označením I 24 vede z Prahy-Zbraslaví (klášter) přes Karlštejn (hrad), Beroun, Nižbor, Kralovice, Plasy (klášter), Horní Břízu, Krkavec, Stříbro, Kladuby (klášter), Úhlavku, Bělou nad Radbuzou a hraniční přechod Železná v Českém lese k německému Norimberku. Česká část je dlouhá 238 km. Připravuje se i jižní větev trasy, která z Karlštejna pokračuje přes Příbram, Rožmitál, Třemšín, Kasejovice, Nepomuk, Plánice, Klatovy, Koráb, Kdyně a Všeruby.

Tak, máme pár tipů na výlety, stačí se jen naučit značky, zorientovat se v mapě, zvládnout buzolu a můžeme vyrazit!

Gizela

Boding

Den se dnem a bod s bodem se opět sešly, takže tu máme obodování. Jakožto pták bodovák vás musím pochválit za pěkné políček na plachtě. A kdo z vás jich chce ještě víc, nechť jede Vánoční besídka. Bodu Zdar!

Pták Bodovák

DRUŽINY

1	Zubři	66
3	Myšáci	57
2	Kamzíci	39
4	Křečci	25
5	Lochnesky	18

JEDNOTLIVCI

Pan Dokonalý	140	
1. Eda	(ZU)	114
2. Mája	(MY)	98
3. Helmut	(KA)	90
4. Káča	(MY)	77
5. Sára	(ZU)	74
6. Lída	(KA)	74
7. Chrob	(ZU)	73
8. Míša	(MY)	71
9. Žalud	(ZU)	67
10. Terka	(MY)	65
11. Dolar	(KA)	57
12. Ondra	(LO)	56
13. Kristýna	(ZU)	43
14. Lukáš	(KŘ)	42
15. Kačka	(KŘ)	39
16. Sebík	(ZU)	33
17. Nikolka	(KŘ)	33
18. Jáchym	(ZU)	32
19. Honza	(MY)	31
20. Honza	(LO)	29
21. Honza	(KŘ)	27
22. Marek	(MY)	26
23. Pavel	(LO)	24
24. Zuzka	(KŘ)	19
25. Damián	(MY)	18
26. Richard	(KŘ)	17
27. Vašek	(LO)	13
28. Nikola	(KŘ)	11
29. David	(LO)	6

KOČOVNÍK & OSMAK

